

Տ. ՇԱԿԵ ՍԱՅՐԱԳՈՒՅՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԱՆԱՆՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՍԱՏՈՒՅՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(1 հունվարի 2024 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

Սիրելի՛ հավատաւոր քույրեր եւ եղբայրներ,

Կեսգիշերին՝ մի քանի ժամ առաջ, մենք ամենքս ճանապարհեցինք 2023 թվականը՝ հին տարին, եւ աղոթքով դիմավորեցինք նոր՝ 2024 թվականը: Եւ ահա Սուրբ Գայանե եկեղեցում հավաքված ենք՝ աղոթքով եւ Տիրոջ մարմնի ու արյան հաղորդությամբ դիմավորելու 2024 թվականի առաջին օրը: Շնորհավոր 2024 նոր թվական: Թույլ տվեք, սիրելիներ, այստեղ ներկա բոլորիդ, ի գլուխ ունենալով ազգիս Վեհափառ Հայրապետին, Մայր Աթոռի միաբան գերաշնորհ, հոգեշնորհ հայրերին, արժանապատիվ հայրերին, մեր սարկավագ եղբայրներին եւ բոլոր բոլորիդ մաղթել բարի եւ օրհնյալ տարի: Շնորհավոր 2024 նոր տարի:

Ժամանակը երեւույթ է, որ մեզանից, մեր կամքից, մտքից եւ կարողություններից անկախ անողոքաբար տիրում է մեզ: Նրա հետեւից չես կարող հասնել. անապատի ավազի պես այն հոսում է մեր մատների արանքով: Չես կարող բռնել, չես կարող գոնե մի պահ կանգնեցնել: Պատահական չէ, որ գրողներից մեկն ասում էր. «Կանգ առ ակնթարթ, որքան չքնաղ ես դու»: Մարդ միշտ ժամանակի հանդեպ ունեցել է այս յուրահատուկ եւ ինչ-որ իմաստով հակասական՝ եւ տխուր, եւ ուրախ մոտեցումը: Տխուր, որովհետեւ վայրկյաններն անցնում են անդարձ, ուրախ, քանի որ ամեն նոր վայրկյանը նոր հույս ու տեսլական է բերում մեր կյանք: Ժամանակի այսպիսի ընկալմամբ՝ հնի եւ նորի բաժանմամբ ենք նշում մեր օրացույցում նոր տարին՝ իբրեւ Ամանոր, Կաղանդ ու Տարեմուտ: Կաղանդը դեռ դարեր առաջ սահմանել ենք որպես օրացույցի առաջին օր՝ այդպիսով արտահայտելով նաեւ ժամանակի հանդեպ մեր

քրիստոնեական ազդեցական մոտեցումը: Ահա թե ինչու դեկտեմբերի 31-ի կեսգիշերին կատարում ենք յուրահատուկ օրհնության կարգ՝ Նոնօրհնեք՝ իբրեւ աշխարհի եւ ժամանակի օրհնություն, իսկ հունվարի 1-ը միասին դիմավորում ենք՝ որպես Նոր տարվա առաջին օրը՝ Քրիստոսի մարմնի եւ արյան հաղորդությամբ սկսելու պատրաստակամության խորհրդանիշ:

Բայց, ինչպես ասացի, հինը եւ նորը այս առումով մշտապես առկա են մեր մտքում: Ժամանակը միշտ երկու երես ունի. երբ դառնում ենք դեպի հետ, անցյալն է՝ իր թողած տխուր կամ ուրախ հուշերով, երբ նայում ենք առաջ, ապագան է՝ հուսառատ, բայց եւ անորոշ: Ահա այսպիսին է ժամանակը, եւ մենք բոլորս էլ, կանգնած այսօր 2024 թվականի առաջին օրվա առաջին ժամերին, հասկանում ենք, որ հետեւում ենք թողել անցյալի հուշեր՝ դառն կամ քաղցր, եւ դեռ առջեւում են այնպիսի վայրկյաններ, այնպիսի պահեր, որոնք մեզ համար անորոշ են: Ահա թե ինչու, չնայած մեր սիրտն ուրախ է, բայց եւ թաքուն տխրությամբ ճմլվում է, որովհետեւ չգիտենք՝ 2024-ին ինչ ձեռքբերումներ կամ ինչ կորուստներ ենք ունենալու: Եւ ուրեմն, դառնանք անցած 2023 թվականին:

Նայենք մի պահ այդ թվականին. ո՛ր մնացին տարիներ շարունակ մեր հյուսած քաղցր երազները, ո՛ր մնացին մեր գեղեցիկ ծրագրերը, ո՛ր մնացին հավիտենության եւ հավերժության մասին մեր պատկերացումները: Մի քանի տարվա մեջ մենք դրանք բոլորը կորցրինք: Շատերը կասեն՝ անվերադարձ, շատերը կասեն՝ կարճ ժամանակով, բայց կորցրինք, որովհետեւ ժամանակն անողոք է, եւ շատ հաճախ մեր գեղեցիկ ծրագրերը, երազները, ինչքան էլ որ դրանք իրականությանը մոտ լինեն, չեն կարող դիմանալ ժամանակին: Եւ դեռ այսօր էլ անցյալն իր ձեռքերով մեզ տանում է դեպի պատմության հուշերի անիրական, անդեմ աշխարհ: Մենք չգիտենք, որ այն, ինչ թողել ենք անցյալում, մեր ունեցած կորուստները, դեռ մեզ հետապնդում են: Այն դեռեւս մեզ համար ոչ թե հաճելի հուշ է կամ պատմություն, այլ իրականություն: Անցյալը մեր ստվերն է եւ շարունակում է հետապնդել մեզ:

Սիրելիներ, ո՞րն է լինելու Նոր տարվա մեր նշանաբանը, ո՞րն է լինելու մեր տեսլականը: Չէ՛ որ ամենքս Նոր տարվա սեղանին, երբ բարի կենացներ ենք մաղթում միմյանց, ինչ որ նշանաբան կամ ցանկություն ենք ասում եւ կամենում, որ նոր տարին այդ ցանկության ներքո անցնի: Մենք միշտ կորուստներ ենք ունենալու տարվա մեջ, եթե մտածենք, որ

մենք ենք ժամանակի տերը, եթե մտածենք, որ մենք ենք ամեն բան հին կամ նոր դարձնում: Դժբախտաբար մեր հասարակության մեջ կան այդպիսի մարդիկ, ցավոք սրտի մեր հասարակության մեջ կան բացարձակության եւ անսխալականության բարդույթով տառապող մարդիկ, բայց նրանք չգիտեն, որ միայն երկնքի գահի վրա նստողն է ասում. «Ահավասիկ, ես ամեն բան նոր եմ դարձնում» (Հայտն. ԻԱ. 5): Եթե չըմբռնենք այն պարզ ճշմարտությունը, որ մեր կյանքը, ժամանակը, տարին, մեր գեղեցիկ ծրագրերն ու հույսերը միայն Տեր Հիսուս Քրիստոսի սիրո հայացքի ներքո են անցնում, Եսայի մարգարեի խոսքերով՝ միշտ քնած ենք մնալու ճանապարհների խաչմերուկում (հմմտ. ԾԱ. 20): Եւ ուրեմն, ո՞րն է մեր նշանաբանը այս՝ 2024 նոր տարում:

Մեր նշանաբանը մաքառող եւ պայքարող Հիսուսն է: Հիսուս, որ աշխարհ եկավ, մաքառեց եւ պայքարեց ոչ թե ճակատամարտի, ռազմի դաշտում, այլ մարդկանց սրտերում ու հոգիներում: Հաղթանակներ տոնեց ոչ թե զորավար կամ հանճարեղ սպարապետ հռչակվելու, այլ մարդկանց հոգիները փրկելու եւ դրանք Աստծուն դարձնելու համար: Այն է մաքառող եւ պայքարող Հիսուսի կերպարը, որը մեր նշանաբանն է 2024 թվականին: Եթե այս՝ եկող տարում մեզ մատուցեն աշխարհի դառնության ու վշտերի բաժակը, մենք մինչեւ վերջ համբերելու ենք եւ խմենք, որովհետեւ մեր Տերն Ինքը մինչեւ վերջ համբերեց եւ խմեց: Եթե աշխարհում իբրեւ քրիստոնյաներ ծաղրուծանակի արժանանանք, հիշենք, որ այդպես էլ պետք է լիներ, որովհետեւ անտրամաբանական է վարդ որոնել այնտեղ, որտեղ փշե պսակ ստացավ մեր Տերը:

Գալիք 2024 թվականն անծանոթ մի աշխարհ է, 365 կամ 366 օրերի վրա տարածվող անծանոթ մի աշխարհ: Մենք տեսնում ենք հիմա միայն այդ աշխարհի, անծանոթ երկրի լեռնագագաթները: Մեզ համար պարզ չէ՝ ի՞նչ կան խորքերում: Այդ անծանոթ աշխարհը չհերկված անդաստան է: Նոր տարվա շեմին ես մաղթում եմ, որ մենք բոլորս բոլորիս մի բուռ հավատք, մի բուռ հույս եւ մի բուռ սեր բեղմնավորենք այդ անհերկ անդաստանում: 2024 թվականը մենք պետք է դիմավորենք եւ ճանապարհենք՝ մաքառող ու պայքարող մեր Տիրոջ օրինակին հետեւելով: Եթե չկան մաքառում եւ պայքար, եթե չկա պայքար հանուն մեր արժեքների, մեր ինքնության, մեր հավատքի, մեզ համար 2024-ը եւ մնացած բոլոր տարիները, թե՛ անցյալ, թե՛ ներկա եւ թե՛ ապագա, կլինեն միայն օրացուցային թվեր: Այս է մեր նշանաբանը, որովհետեւ եթե մեր հույսը Տիրոջ

վրա չենք դրել, եթե չենք ընդօրինակում մեր Տիրոջը՝ Հիսուս Քրիստոսին, եթե այդ անծանոթ՝ մեր ժամանակի անդաստանում չենք խառնում մեր ճիգը, մեր ողջ էությունը, մեր քրտինքը, ուրեմն չենք գնահատում մեր ժամանակը, ուրեմն նոր արարած չենք, ինչպես ասում է Պողոս առաքյալը. «Ով Քրիստոսի մեջ է, նա նոր արարած է» (Բ. Կորնթ. Ե. 17): Չմոռանանք, որ գալիք այս տարում մենք նոր արարած, նոր մարդ, նոր էակ պիտի լինենք՝ մաքառող եւ պայքարող Հիսուսի աշակերտները: Ավելորդ մաղթանքներ կամ բարեմաղթանքներ չեմ ուզում անել, բայց հիշենք, որ գալիք տարին մեզ համար կարող է բերել եւ բացթողումներ, եւ կորուստներ, եւ ուրախություններ, եւ մեծ-մեծ հույսեր: Մեր միակ ու կարեւորագույն ձեռքբերումը պետք է լինի, ի գին ամեն ինչի, հետեւել մաքառող եւ պայքարող Հիսուս Քրիստոսի կերպարին: Եթե այս տարի գոնե մի փոքր մոտենանք Նրան, կունենանք մեր մեծագույն ձեռքբերումը...

Այս դժվարին ճանապարհին Հայր Աստծու ողորմությունը, Որդու սերն ու Սուրբ Հոգու զորությունը թող ուղեկից լինեն ամենքիս. ամեն:

